

Chương 3: Lập lịch - Scheduling

Tìm hiểu về: khái niệm lập lịch, các thuật toán lập lịch sử dụng trong hệ điều hành

Nội dung

- Khái niệm
- Tiêu chuẩn lập lịch
- Giải thuật lập lịch
- Lập lịch multiprocessor
- Lập lịch thời gian thực
- Lua chon giải thuật

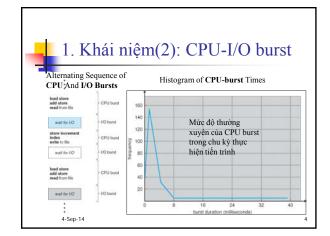
4-Sep-14

1. Khái niệm(1)

- Multi-programming (chế độ đa chương trình) giúp tăng hiệu quả sử dụng CPU
- Chu kỳ sử dụng CPU–I/O (CPU–I/O Burst Cycle):
 - Sự thực hiện tiến trình luôn chứa một chu kỳ thực hiện của CPU và chu kỳ chờ I/O.
 - CPU burst và I/O burst luân phiên nhau
- Sự phân phối sử dụng CPU giúp lựa chọn giải thuật lập lịch CPU

4-Sep-14

1.1. Trình lập lịch CPU - CPU

Scheduler

- Mỗi khi CPU rỗi, HĐH cần chọn trong số các tiến trình ở trạng thái sắn sàng(ready) thực hiện trong bộ nhớ và phân phối CPU cho một trong số đó.
- Tiến trình được thực hiện bởi trình lập lịch ngắn kỳ (short-term scheduler, CPU scheduler)
- Các quyết định lập lịch CPU có thể xảy ra khi một tiến trình:
 - 1. Chuyển từ trạng thái chạy sang trạng thái chờ (vd: I/O request)
 2. Chuyển từ trạng thái chạy sang trạng thái sẵn sàng (vd: khi một ngắt xuất hiện)

 - 3. Chuyển từ trạng thái đợi sang trạng thái sẵn sàng (vd: I/O hoàn thành)

4-Sep-14

1.2. Preemptive/nonpreemptive Scheduling

- Lập lịch CPU khi (1) và (4) là không được ưu tiên trước (nonpreemptive)-độc quyền:
 - Không có sự lựa chọn: phải chọn 1 tiến trình mới để
 - Tiến trình được phân phối CPU, nó sẽ sử dụng CPU cho đến khi nó giải phóng CPU bằng cách kết thúc hoặc chuyên sang trang thái chò.
 - Các tiến trình khong sẵn sàng nhường điều khiển của
- Lập lịch khi (2) và (3) là được ưu tiên trước (preemptive)không độc quyền
 - Khi (2): tiến trình giải phóng CPU -> Cần phải chọn tiến trình kế tiếp.
- Khi (3): tiến trình có thể đẩy tiến trình khác để dành ^{4-Sep-14} quyền điều khiển CPU.

1.3. Trình điều vận- Dispatcher

- Môđun trình điều vận trao quyền điều khiển CPU cho tiến trình được lựa chọn bởi trình lập lịch CPU. Các bước:
 - 1. Chuyển ngữ cảnh
 - 2. Chuyển sang user mode
 - 3. Nhảy tới vị trí thích hợp trong chương trình của người sử dụng để khởi động lại chương trình đó
- Trễ điều vận (Dispatch latency) thời gian cần thiết để trình điều vận dừng một tiến trình và khởi động một tiến trình khác chạy.

4-Sep-14

2. Tiêu chuẩn lập lịch

- CPU utilization(tận dụng) giữ cho CPU càng bận càng tốt (0-100%)
- Throughput(thông lượng tối đa) số tiến trình được hoàn thành trong một đơn vị thời gian
- Turnaround time tổng lượng thời gian để thực hiện một tiến trình: t/g chờ được đưa vào bộ nhớ + t/g chờ trong ready queue + t/g thực hiện bởi CPU + t/g thực hiện vào-ra
- Waiting time thời gian mà một tiến trình chờ đợi ở trong ready queue
- Response time lượng thời gian tính từ khi có một yêu câu được gửi đến khi có sự trả lời đầu tiên được phát ra, không phải là thời gian đưa ra kết quá của sự trả lời đó. — là tiêu chuẩn tốt.

4-Sep-14

3. Các giải thuật lập lịch

- Giåi thuât First-Come, First-Served
- Giải thuật Shortest-Job-First
- Giải thuật Lập lịch có ưu tiên Priority Scheduling
- Giải thuật Round-Robin (RR)
- Giải thuật Lập lịch hàng đợi đa mức Multilevel Queue
- Giải thuật Hàng đợi phản hồi đa mức Multilevel Feedback Queue

4-Sep-14

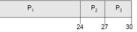

3.1. Giải thuật First-Come, First-Served (FCFS)(1)

- Tiến trình nào yêu cầu CPU trước sẽ được phân phối CPU trước→ Giải thuật FCFS là không được ưu tiên
- Là giải thuật đơn giản nhất
- Process Burst Time (thời gian xử lý-thời gian sử dụng CPU, ms)

P1 24 P2 3 P3 3

 Giả định rằng các tiến trình đến theo thứ tự: P1, P2, P3 thì biểu đồ Gantt (Gantt Chart) của lịch biểu như sau:

- Thời gian chờ đợi của các tiến trình: PI = 0; P2 = 24; P3 = 27
- Thời gian chờ đợi trung bình: (0 + 24 + 27)/3 = 17

4-Sep-14

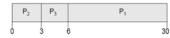
.

3.1. Giải thuật First-Come, First-Served (FCFS)(2)

Giả sử các tiến trình đến theo thứ tự P2, P3, P1

Biểu đồ Gantt của lịch biểu như sau:

- Thời gian chờ đợi của các tiến trình: P1 = 6; P2 = 0; P3 = 3
- Thời gian chờ đợi trung bình: (6+0+3)/3=3
- Tốt hơn nhiều so với trường hợp trước
- Convoy effect (hiệu ứng hỗ tống): tiến trình ngắn đứng sau tiến trình dài -> tăng thời gian đợi của các tiến trình

4-Sep-14

p-14

3.2. Giải thuật Shortest-Job-First (SJF)(1)

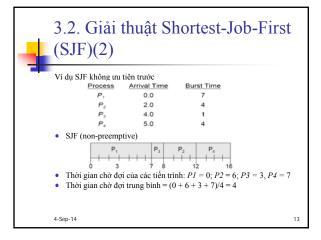
- Gắn với mỗi tiến trình là thời gian sử dụng CPU tiếp sau của nó.
- Thời gian này được sử dụng để lập lịch các tiến trình với thời gian đợi ngắn nhất.
- Hai phương pháp:
 - Không ưu tiên trước (non-preemptive)

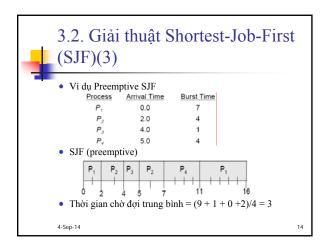
 một tiến trình nếu sử dụng
 CPU thì không nhường cho tiến trình khác cho đến khi nó kết
 - muc.

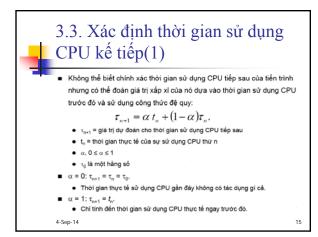
 Có trư tiện trước nếu một tiến trình đến có thời gian sử dụng CPU ngắn hơn thời gian còn lại của tiến trình đang thực hiện thì ưu tiên tiến trình mới đến trước. Phương pháp này còn được gọi là Shortest-Remaining-Time-First (SRTF)
- SJF là tối ưu cho thời gian chờ đợi trung bình của các tiến trình là nhỏ nhất

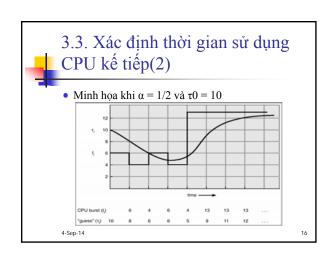
4-Sep-14

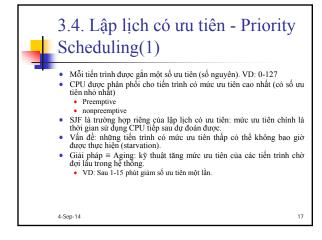
12

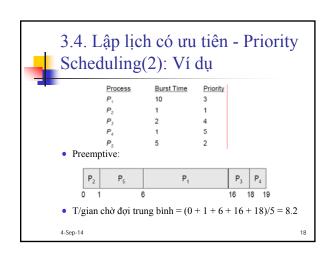

3.5. Giải thuật Round-Robin (RR)(1)

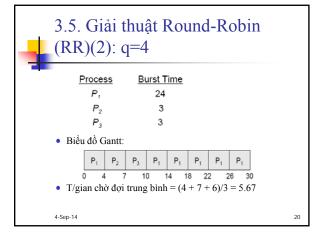
- Mỗi tiến trình sử dụng một lượng nhỏ thời gian của CPU (*time quantum thời gian định lượng, q*), thường là 10-100 ms.
- Sau thời gian thực hiện q, tiến trình đưa vào cuối của ready queue.
- Ready queue được tổ chức dạng FIFO (FCFS)
- Ready queue được to chữc đạng FHFO (PCFS)
 Nếu tiện trinh có thời gian sử dung CPU còn lại < q
 thì tiến trình sẽ giải phóng CPU khi kết thúc và
 không có mặt trong ready queue. Trình lập lịch sẽ
 chọn tiến trình kế tiệp trong ready queue.
 Nếu tiến trình có thời gian sử dụng CPU còn lại > q
 dì bộ định thời (timer) sẽ đểm lũi và gây ngắt HĐH
 khi nổ = 0. Việc chuyển ngữ cảnh được thực hiện
 để chuyển điệu khiển CPU cho tiến trình ở đầu
 hàng đợi, và tiến trình hiện tại được đưa xuống cuối
 ready queue.

4-Sep-14

Có n tiến trình thì t đợi tối đa là (n-1)*q

Ex: 8 tiến trình q=10 thì t $_{Max}=70$ (Hình trên)

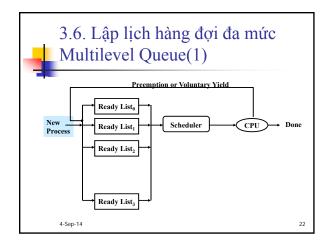

3.6. Lập lịch hàng đợi đa mức Multilevel Queue(1)

- Ý tưởng: chia ready queue thành nhiều queue, các tiến trình trên cùng queue cổ cùng độ ưu tiên
- Phổ biến:
- foreground (chứa các interactive process)
- background (chứa các batch process)
- Mỗi hàng đợi có giải thuật lập lịch riêng:
 - foreground RR
 - · background FCFS
- Phải có sự lập lịch giữa các queue:
 - Lập lịch với mức tru tiên cố định; vd: phục vụ tất cả tiến trình từ foreground, tiếp theo từ background (có thể xảy ra starvation).
 - Phân chia thời gian: mỗi queue nhận được một lượng thời gian CPU nào đó mà nó có thể lập lịch các tiến trình của nó.
 - vd: 80% cho foreground và 20% cho background queue

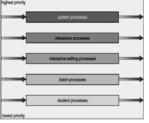
4-Sep-14

3.6. Lập lịch hàng đợi đa mức Multilevel Queue(2)

- Tiến trình trong queụe có mức ưu tiến thấp hơn chỉ có thể chạy khi các queue có mức ưu tiên cao hơn rỗng.
- Tiến trình có mức ưu tiên cao hơn khi vào ready queue không ảnh hưởng đến tiến trình đang chạy có mức ưu tiên thấp hơn.
- Tiến trình mức ưu tiên thấp có thể đới CPU 4-Sep-14

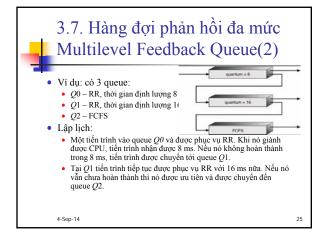

3.7. Hàng đợi phản hồi đa mức Multilevel Feedback Queue(1)

- Hạn chế của multilevel queue:
 - Không linh động(một tiến trình không thể di chuyển giữa các hàng đợi)
 - Dễ xảy ra trường hợp đói CPU
- Multilevel Feedback Queue:
 - Tiến trình có thể di chuyển giữa các queue
 - Tiến trình sử dụng nhiều CPU burst có thể di chuyển từ hàng đợi có mức ưu tiên cao xuống hàng đợi có mức ưu tiên thấp hơn

4-Sep-14

4

3.8. Điều phối **Lottery**(xổ số)

Nguyên tắc :

- Ý tưởng chính của giải thuật là phát hành một số vé số và phân phối cho các tiến trình trong
- Khi đến thời điểm ra quyết định điều phối, sẽ tiến hành chọn 1 vé "trúng giải", tiến trình nào số hữu vé này sẽ được nhận CPU(chọn ngẫu nhiên)

4. Lập lịch multiprocessor

- Lập lịch CPU khi có nhiều processor phức tạp hơn nhiều
- Các loại processor trong multiprocessor
 - Đồng nhất (Homogeneous): tất cả có cùng kiến trúc.
 - Không đồng nhất (Heterogeneous): một số tiến trình có thể không tương thích với kiến trúc của các CPU.
 - tương tiith Với kiến tuốc ước đàc C FU. *Ĉân bằng tài (Load balancing/sharing)*: một ready queue cho tắt cả các processor, CPU nhàn rỗi được gán cho tiến trinh ở đầu queue(tránh trưởng hợp 1 CPU quá tài-**ready queue** gắn với nó liện tục đầy trong khi các **ready queue** gắn với các CPU khác có thể luôn rỗng).
 - ule tuoli tong.

 Da xử lý không đối xứng Asymmetric multiprocessing: chi một processor (master processor) truy nhập các cầu trúc dữ liệu hệ thông, làm giảm sự chia sẻ dữ liệu; có thể gây hiệu ứng *thất có chai* khi processor master(CPU master) phải thực hiện quá nhiều

4-Sep-14

5. Lập lịch thời gian thực

- Hard real-time systems yêu cầu hoàn thành một tác vụ găng (critical task) trong thời gian được đảm bảo.
 - Resource reservation: khi tiến trình được gửi đến cùng với lệnh cho biết thời gian cần thiết của nó, trình lập lịch có thể chấp nhận và đảm bảo nó sẽ kết thúc đúng hạn, hoặc từ chối tiến trình.
- Soft real-time computing yêu cầu các tiến trình găng nhận mức ưu tiên lớn hơn các tiến trình non real-time.
 - Có thể phân phối tài nguyên không hợp lý, thời gian trễ lâu, starvation.

 phải cần thận trong thiết kế trình lập lịch và các khía cạnh liên quan của HDH:
 - Lập lịch có tru tiên, các tiến trình thời gian thực có mức ưu tiên cao nhất và phải không giảm theo thời gian
 - Trễ điều vận (dispatch latency) phải nhỏ

4-Sep-14

6. Lựa chọn giải thuật

- Chọn giải thuật lập lịch CPU nào cho hệ thống cụ thể?
- Trước tiên, xác định sử dụng tiêu chuẩn nào? Ví dụ:
- Tối đa CPU utilization với ràng buộc response time lớn nhất là 1s
- Tối đa throughput để turnaround time là tỷ lệ tuyến tính với thời gian thực hiện
- 1. Phân tích hiệu năng của từng giải thuật đối với các tiến trình
- 2. Sử dụng chuẩn hàng đợi: công thức Little: $n = \lambda x W$

 - n: độ dài queue trung bình
 W: thời gian chờ đợi trung bình trong queue
- λ: tốc độ đến queue của tiến trình (số tiến trình/giây)
 3. Mô phong: lập trình mô hình hệ thống để đánh giá
- 4. Thực hiện: đặt giải thuật cụ thể trong hệ thống thực để đánh giá

4-Sep-14

O & A

4-Sep-14